

Marinela ȚEPUȘ

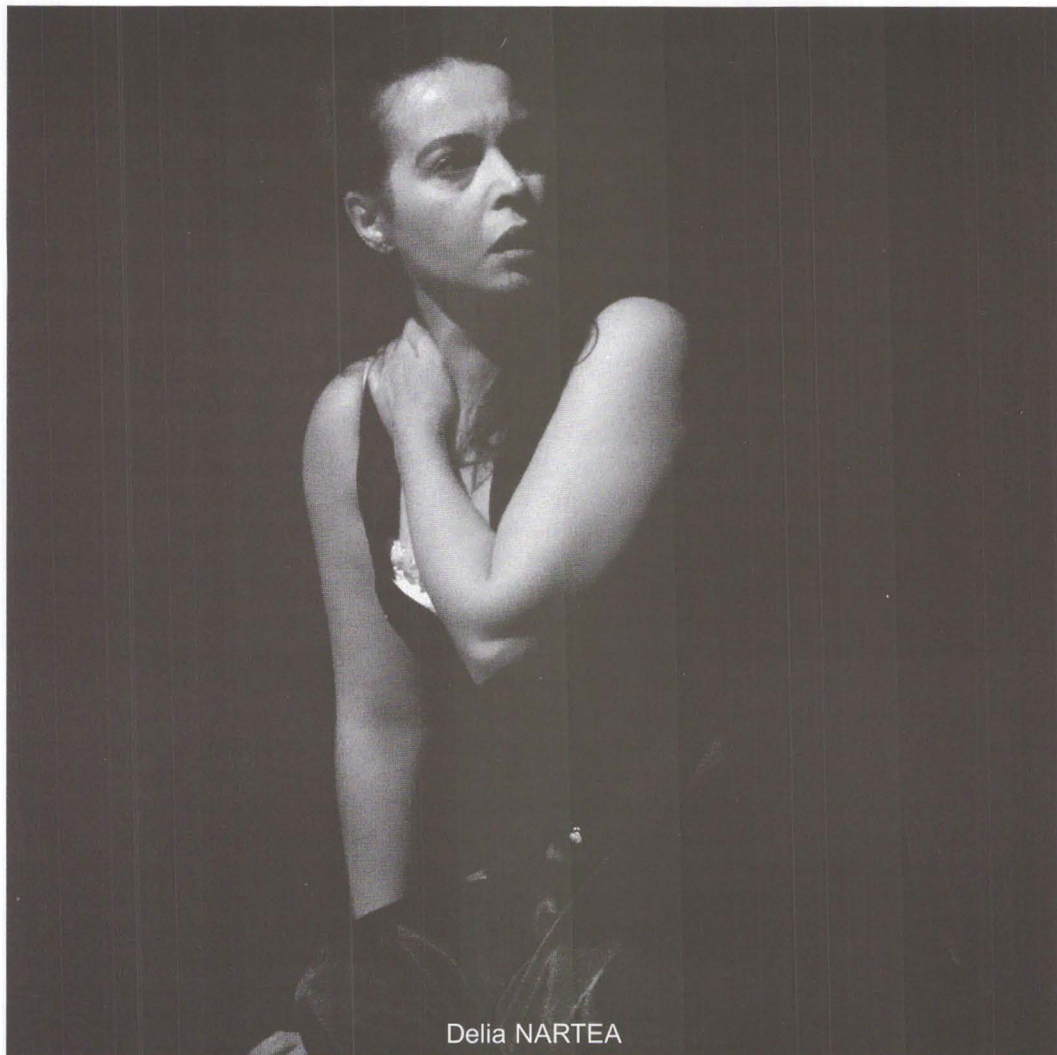
Mai mult decât un masterat

Sunt convinsă că, atunci când stăpânești o meserie, e recomandabil să nu te mai apuci și de altceva. Mai ales când este vorba de o profesie artistică. După opinia mea, de puține ori s-a întâmplat ca un actor de elită să devină și un mare regizor. Pot fi, cel mult, regizori profesioniști. Ceea ce nu-i puțin, dar nici prea mult. E drept sunt și câteva excepții. Prea puține, însă, pentru a mă determina să-mi schimb părerea.

Așa se face că am mers la spectacolul cu *Domnișoara Iulia* de August Strindberg, regizat de Liviu Lucaci, mai mult din colegialitate și prietenie, decât pentru că m-aș fi așteptat la un eveniment. Pe deasupra, pot spune că nici piesa nu mi se mai pare actuală, interesantă, de succes pentru zilele noastre. Slavă Domnului, femeile s-au emancipat, mezialianțele nu mai șochează pe nimeni, cât despre parveniți, avem prea mulți și bine înfiți în societate, ca să ne mai surprindă cu ceva!

Și totuși... Dintru început m-a captivat decupajul scenariului. A rămas exact cât trebuie din poveste ca să nu plictisească pe nimeni. A dispărut didacticismul, devenind o istorioară plăcută, pe alocuri, picantă, în care singurătatea, frustrările, alienarea (atât de prezente și azi!) devin lucrurile cele mai importante. Avem parte de o reprezentație modernă, ritmată, bine condusă regizoral și excelent interpretată de către cei trei actori: Delia Nartea (*Domnișoara Iulia*), Ioan Cortea (*Jean*), Andreea Bârsan (*Kristin*), concentrată pe o poveste (dureroasă) de dragoste, petrecută în timpul nopții de Sânziene (când iubirea poate căpăta dimensiuni supranaturale), plină de neliniște. Și dacă despre Delia Nartea știam că este o foarte bună actriță, cu disponibilități multiple și căreia rolul chiar i se potrivește, mi-a făcut plăcere să descopăr doi tineri aflați la început de drum (masteranzi), foarte expresivi, cu aplomb și care fac față cu succes unui text dificil. Faptul că se joacă la Studio le îngreunează (tuturor) situația. Într-o sală cât o cameră devin importante până și respirația eroilor, fiecare grimasă, fiecare privire, fiecare pauză, fiecare mișcare. Cei trei interpreți se întâlnesc cu adevărat, construiesc relații; vocile lor sunt când calde, când metalice, când duioase, când scrâșnite. Delia Nartea realizează o *Domnișoară Iulia* nici prea trufașă, nici prea șagalnică, în care trecerile de la pasiune la umilință, de la erotismul exacerbă la spaima că va fi o ființă damnată, într-o societate prea conservatoare, sunt evidente, fără a fi vârate, cu degetul, în ochi. De aceea, personajul ei este mai mult simpatic decât sălbatic, trezește mai mult compasiune, decât scârbă. Și e foarte bine așa. Ioan Cortea face față și impetuozității Deliei Nartea, și momentelor ei de nefericire. Are ținută. Și ceea ce este mai important, este mereu prezent, nu se pierde nicio clipă cu firea. Își dozează evoluția scenică astfel încât replicile țâșnesc una din alta, adesea, biciuind. Andreea Bârsan are neașteptat umor. Fără a vulgariza, dă sarea și piperul reprezentației. Nu-i de mirare că spectatorii râd, uneori, cu hohote. O fac nu pentru că se află la Teatrul de Comedie, ci pentru că, realmente, tânăra actriță, scoate haz din piatră seacă. Fără a diminua câtuși de puțin sarcasmul, cinismul, orgoliul, umilința celorlalte personaje. Fără a ieși din context.

Decorul poartă marca Ștefan Caragiu. E sobru. Piesă de rezistență o constituie o masă imensă din lemn (acțiunea se petrece în bucătăria unui conac). La această masă se mănâncă, se bea, se pălăvrăgește, se pune în discuție posibila fugă a Domnișoarei Iulia și a lui Jean. Pe această masă se face dragoste. Sobrietatea decorului nu poate ascunde patimile, orgoliile, neîmplinirile, chinurile eroilor.

Delia NARTEA

Dimpotrivă, pare numai că le ocrotește, le dă oarecare ștaif. Costumele sunt discrete, slujind cât trebuie viziunea regizorală. O notă aparte trebuie făcută muzicii. De un timp încoace, Delia Nartea realizează coloana sonoră a unor producții teatrale și o face foarte bine. Și aici, aceasta potențează dramatismul scenelor. Conferă întregului o stare aparte de bine.

Spectacolul depășește cu mult nivelul unui examen de masterat, fiind exact ceea ce trebuie pentru o sală studio. Cu siguranță, pe actorul Liviu Lucaci îl ajută, în cariera de regizor, activitatea pedagogică.

Producția este realizată în cadrul proiectului „iTheatre” și se joacă la Teatrul de Comedie (Sala Studio).

Teatrul de Comedie și Asociația Culturală „Tam-Tam” – Domnișoara Iulia de August Strindberg. Regia: Liviu Lucaci. Decorul: Ștefan Caragiu. Costumele: Dumitrița Luncă. Muzica: Delia Nartea. Sound design: Mihnea Chelaru. Cu: Delia Nartea, Ioan Cortea/Șerban Gomoj, Andreea Bârsan/Sorina Ștefănescu. Data premierei: 17 octombrie 2009.